उपाप्तितच्य (wie eben) adj. 1) dem man obzuliegen hat, auszusühren: कर्माच्यवश्यमुपाप्तितच्यम् Suça. 1,12,8. — 2) dem man einen Dienst zu erweisen—, Ehre zu erzeigen hat MBH. 3,12611.14719. — 3) zu erachten, dafür zu halten: तह तहने नाम तहनमित्युपाप्तितच्यम् Кенор. 31. Тапт. Up. 1,11,4. — Vgl. उपास्य.

उपास्तमयम् (von उप + म्रास्तमय) adv. um Sonnenuntergang Çat. Ba. 7,3,2,19. Kâtı. Ça. 4,7,18. 12,6,1. 17,7,4. — Vgl. उपोद्यम्, उपन्युषसम् उपास्ति (von म्रास् mit उप) f. Dienst, Verehrung Taik. 3,3,271. H. 497. Med. n. 163. संध्यापास्ति Brahma - P. in LA. 56,20. म्रह्युतापास्ति Vop. 5,7.

उपास्त्र (उप + म्रस्त्र) n. eine untergeordnete Wassengattung: म्रस्त्री पास्त्रकृतिन् MBn. 3, 13262.

उपास्य (von श्रास् mit उप) adj. 1) dem man obzuliegen hat, auszuführen Taitt. Up. 1,11,2. — 2) dem man Achtung zu erweisen hat, zu verehren MBB. 13,396.1852. Çântiç. 1,7. Madbus. in Ind. St. 1,19. — 3) zu erachten, dafür zu halten Taitt. Up. 1,11,4. — Vgl. उपासित्यः

उपाहित 1) partic. s. u. घा mit उप + ह्या. — 2) m. eine feurige Lufterscheinung AK. 1,1,2,10. Tais. 3,3,151. H. 126. an. 4,99. Med. t. 187. उपिकें, उपिय und उपिलें (von उप) Hypokoristika für alle mit उप anfangenden Eigennamen P. 5,3,80. — Vgl. उपक.

उपत (von ईत् mit उप) m. N. pr. ein Sohn Çvaphalka's Hirry. 1917. 2084.

उपेत्तक (wie eben) adj. nicht beachtend, seine Ausmerksamkeit abwendend: दृष्टा मपेत्युपेत्तक एक: Sinkhjak. 66. über Alles hinwegsehend, Nichts beachtend M. 6. 43.

उपेत्रण (wie eben) n. ruhiges Zusehen, Dulden, Nichtbeachten MBu. 3,11306. Hrr. II,119.

उपेत्राणीप (wie eben) adj. zu übersehen, nicht zu beachten R. 2, 23, 16. RAGH. 2, 44. MADHUS. in Ind. St. 1, 13, ult.

उपेता (wie eben) f. Nichtbeachtung, Vernachlüssigung, Gleichgültigkeit MBH. 14, 1049. R. 4, 12, 35. व्योपेता कृता मांच 5, 36, 37. Hir. 50, 13. 102, 13. II, 99. Ragh. 14, 65 (Sr.: Rücksicht, weil er eine Frage annimmt). Prab. 68, 11. Bháshap. 159. dem Feinde gegenüber einer der drei तुद्रापाय (vgl. u. उपाय) H. 738.

उपीत्तित्य (wie eben) adj. worauf zu sehen ist, zu beachten, zu prüfen Nia. 1, 3. 11. 15. 17. 2, 6. 7, 5. R. 4, 29, 29.

उपत्य (wie eben) adj. 1) zu beachten, zu prüfen Suga. 2,214,18. — 2) zu übersehen, unberücksichtigt zu lassen R. 5,41,11. Pankat. I,408. Siddh. K. zu P. 7,2,10.

उपेतार् (von 3. रू mit उप) nom. ag. der da (feindlich) herankommt, Bedroher: उपेतार्मुपेयाञ्च सर्वापायाञ्च कृतस्रशः। एतस्रगं समाश्चित्य प्रयन्तिराधिसद्वये ॥ M. 7,215. Kull. उपेतार्मातमान्मपेयं प्राप्तव्यम्.

उँपति (wie eben) f. Zutritt, Annäherung: का त उपैतिर्मनेमा वर्गाय भुवत हर. 1,76,1. भवा ना खर्रे मुमना उपैता 3,18,1. वामी प्रणीतिः सु-रणा उपैतयः 10,69,1.

उपेनित s. इन् mit उप.

उपन्द्र (उप + इन्द्र) 1) m. ein Bein. Vishnu's (dem Indra untergerdnet, nach ihm geboren) AK. 1,1,1,15. H. 214. MBH. 3, 171. HARIV.

4006.4020.5952. R. 1,1,6. 6,102, 15. Gitag. 4,20 (lies: उपेन्द्र व ं). Vedàntas. in Benf. Chr. 209, 19. Rága-Tar. 1,26. VP. 528.17, N. 28. Burn. Intr. 131. — N. pr. eines Königs der Någa Vjutp. 83. — 2) f. उपेन्द्रा N. pr. eines Flusses VP. 183. Vgl. मुक्तिता.

उपेन्द्रदत्त (उप 🕂 इन्द्रद्त्त) m. ein Mannsname P. 5,3,80, Sch. Hypokoristikon °दत्तक ebend.

उपेन्द्रवल (उ° + बल) m. N. pr. eines Mannes Kathis. 10,21.

ত্রবিদ্ধার (ত্র্য + ফুর্র °) f. N. eines Metrums (4 Mal > - > - - > - - > Çaur. 22. Coleba. Misc. Ess. II, 160 (VI, 2).

उपेटमा (von म्राप् im desid. mit उप) f. Wunsch Etwas zu erlangen: मङ्गलोपेटमा Çat. Ba. 13,8,4,6.

उपेप (von 3. इ mit उप) adj. 1) wozu man (feindlich) hinzutritt, was bedroht wird M. 7,215 (vgl. u. उपेत्र ). — 2) dem oder der man sich sleischlich nahen darf M. 11,172.

उपाढ 1) partic. s. u. वर्ल् mit उप. — 2) m. (von ऊल् mit उप) Schlachtordnung (ट्यक्) Dhar. im ÇKDr.

उपात s. u. वा, वयति mit उप.

उपाती = उपादिका ÇABDAR. im ÇKDR.

उपात्तमें (उप + उत्तम) adj. der vorletzte AV. 19,22,11. Kâtj. Ça. 16, 4,41. Çâñkh. Grij. 6,7,13. 10,11,17. RV. Prât. 1,19. 2,10. 17,21. Nir. 1, 19. n. (sc. श्रह्म) der vorletzte Vocal P. 4,1,78. 5,1,132. 6,1,180.217. 1,2,37, Vârtt. 3.

उँपोर्क (von उप + उर्का) 1) adj. am Wasser befindlich: लोक VS. 33,6. Çar. Ba. 13,8,3,3. — 2) f. उपार्की Riéan. im ÇKDa. und उपार्क n. Suça. 2,7,17 = उपारिका.

उपोद्यम् (von उप + उद्य) adv. um Sonnenaufgang Çiñkh. Gall. 2,7, 3. — Vgl. उपास्तमयम्.

उपोदिका f. Basella cordifolia Lam., eine Gemüsepflanze, AK. 2,4, 5,23. उपोदिकाशाक Suça. 1,74,21. 220,18. 2,48,9.

उपोद्ता (von 3. इ mit उप + उद्) f. N. pr. zu schliessen aus श्रीपो- रितेप.

उपोहीला f. = उपोहिला Bhab. zu AK. und Dvirépak. im ÇKDr. उपोह्यात (von रून् mit उप + उद्) m. 1) Erläuterung, Beispiel AK. 1,1,5,10. Sáj. zu Çat. Br. 11,1,6,1. — 2) Einleitung H. 262. Dvived. zu Çat. Br. 14,6,2,13. Kathás. 3,65. Verz. d. B. H. No. 614.1166. Be-

उपोहलक (von उपोहलप्) adj. bekräftigend Sis. zu Çat. Br. 10, 5, 5, 12. उपोहलप् (von उप + उहला), उपोहलप्ति bekräftigen Sis. zu Çat. Br. 10, 8, 5, 12. 11, 1, 3, 5. Harisv. zu 13, 2, 7, 1.

उपाषण (von वस्, वसति mit उप) n. Fasten TRIK. 2,7,10.

ginn H. 1310. BHAR. zu AK. 3, 3, 26. - Vgl. 3517.

उपोषध m. N. pr. eines Brahmanen Burn. Intr. 138, N. 2. Vielleicht eine Pali Form für उपवसदा; vgl. ebend. 227, N. 1. — Vgl. उत्पोषध. उपोपित 1) partic. s. u. वस्, वसति mit उप. — 2) n. Fasten Bear. zu AK. 2, 7, 37. ÇKDR. M. 5, 155.

उपोई (von जुक् mit उप) m. das Zulegen, Anhäufen AV. 3,24,7.

उप्त (partic. von वप्; s. d.) gesäet: उप्तकृष्ट besäet und alsdann gepflügt AK. 2,9,8. H. 969. उप्तगाढ (mit Umstellung) gaņa राजदत्तादि zu P. 2,2,31.